

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.4 din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii

Analizând propunerea legislativă pentru completarea art.4 din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B70 din 4.03.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.4 din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, urmărindu-se ca alocația de stat să nu se mai plătească persoanelor care abandonează copilul, dezinteresându-se de acesta mai mult de o lună.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **alin.(2¹)**, precizăm că excepția de la prevederile alin.(1) și (2) nu vizează persoane ci situațiile în care alocația de stat nu se plătește persoanelor enumerate la alin.(1) și (2).

În plus, semnalăm că potrivit alin.(1) și (2) ale art.4, **„alocația de stat pentru copii se plătește unuia dintre părinți”, precum și „tutorelui, curatorului, persoanei căreia i-a fost dat în plasament familial copilul, inclusiv asistentului maternal sau persoanei căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției, în condițiile legii”**.

Așadar, nu orice persoană este îndreptățită să primească alocația de stat pentru copii, ci doar cele enumerate la alin.(1) și (2).

Totodată, din cuprinsul normei propuse nu reiese de când se calculează perioada de „mai mult de o lună” în care s-a manifestat „dezinteresul” și durata aplicării măsurii, respectiv dacă aceasta are caracter permanent sau temporar.

3. La textul propus pentru **alin.(2²)**, precizăm că definiția formulată pentru „dezinteres” este incompletă, în sensul că, pe de o parte, vizează doar relația dintre părinți și copii, nefăcând referire la ceilalți reprezentanți legali ai copiilor, astfel cum aceștia sunt enumerați la alin.(1) și (2), iar pe de altă parte, nu rezultă cu claritate ce se înțelege prin expresia „încetarea imputabilă și nejustificată a oricăror legături”.

4. Textul propus pentru **alin.(2³)** este în contradicție cu dispozițiile privind tutela din cuprinsul **Legii nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare**. Astfel, potrivit **art.110** din Codul civil, **tutela se instituie „atunci când ambii părinți sunt, după caz, decedați, necunoscuți, decăzuți din exercițiul drepturilor părintești sau li s-a aplicat pedeapsa penală a interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție judecătorească, dispăruți ori declarați judecătorește morți, precum și în cazul în care, la încetarea adopției, instanța hotărăște că este în interesul minorului instituirea unei tutele”**.

În continuare, la **art.111** se precizează cine poate solicita și, totodată, cine dispune tutela, respectiv „Au obligația ca, de îndată ce află de existența unui minor lipsit de îngrijire părintească în cazurile prevăzute la art.110, să înștiințeze **instanța de tutelă**:

a) **persoanele apropiate minorului, precum și administratorii și locatarii casei în care locuiește minorul;**

b) **serviciul de stare civilă, cu prilejul înregistrării morții unei persoane, precum și notarul public, cu prilejul deschiderii unei proceduri succesoriale;**

c) **instanțele judecătorești, cu prilejul condamnării la pedeapsa penală a interzicerii drepturilor părintești;**

d) **organele administrației publice locale, instituțiile de ocrotire, precum și orice altă persoană”**.

5. La textul propus pentru **alin.(2⁴)**, semnalăm că din cuprinsul său nu se înțelege cine anume ar fi reprezentantul legal al copilului, trimiterea la alin.(2³) fiind greșită, iar din expresia „se virează în conturile reprezentantului legal al copilului, prevăzut la alin.(2³), și este folosit în interesul acestuia” se înțelege că alocația va fi folosită în interesul reprezentantului legal, și nu al copilului.

Prin urmare, este necesară revederea textului.

6. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, partea dispozitivă a **articolului unic**, trebuie să fie reformulată, astfel:

„Articol unic. - După alineatul (2) al articolului 4 din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.767 din 14 noiembrie 2012, se introduc patru noi alineate, alin.(2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:”.

În continuare, trebuie redactate, între ghilimele, textele propuse pentru completare, urmând ca sintagma „1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:” - să fie eliminată.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 330/31.03.2014

L. nr. 61/1993

M. Of. nr. 233/28 sep. 1993

Lege privind alocația de stat pentru copii

Notă: v. O.U.G. nr. 148/2005 - M. Of. nr. 1008/14 nov. 2005

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 767/14 nov. 2012

Lege privind alocația de stat pentru copii